

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของบิดามารดาและอาชีพของบิดา
กับแผนการศึกษาต่อของนักเรียน ม.ศ. 5

นอกจากลักษณะเกี่ยวกับผลการเรียนของนักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับแผนการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพของนักเรียนดังได้กล่าวในบทที่ 3 แล้ว รายได้ของบิดามารดาและอาชีพของบิดาก็น่าจะมีความสัมพันธ์เช่นเดียวกัน เพราะในการศึกษาต่อไม่จำเป็นต้องจ่ายเงิน เพราะฉะนั้นจึงปรากฏอยู่เสมอว่านักเรียนคนใดที่ฐานะทางคานการเงินของผู้ปกครองหรือบิดามารดาอยู่ในระดับต่ำ นักเรียนมักจะประสบปัญหาในคานการเรียน กล่าวคือมีแนวโน้มที่จะออกจากโรงเรียนมาก อย่างเช่นในการศึกษาของ P.K. Nambiar ที่ได้ศึกษาในแหล่งเสื่อมโทรมเมืองมัคธาสด ประเทศอินเดียกับเด็กจำนวน 5,649 คน จาก 9,603 คน พบว่าเด็กเหล่านี้ไม่สามารถทำการศึกษาต่อเนื่องจากการขาดแคลนเงินของผู้ปกครอง กล่าวคือ ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ²⁹ และจากการศึกษาของ Mary Green ก็ได้พบในลักษณะเดียวกันคือ พบว่านักเรียนนี้ออกจากโรงเรียนกลางคัน มักจะเป็นนักเรียนที่มีบิดามีรายได้น้อย³⁰ ซึ่งการค้นพบของทั้ง P.K. Nambiar และ Mary Green สอดคล้องกับรายงานของผู้แทนประเทศเนปาลที่ได้รายงานต่อที่ประชุมยูเนสโกว่า³¹ เด็กในครอบครัวที่บิดามารดามีรายได้น้อยมักจะต้อออกจากโรงเรียนในขณะที่ยังกำลังอยู่ในวัยเรียนมีจำนวนมาก ซึ่งในประเทศไทยก็ได้มีผู้ทำการศึกษาไว้อย่างเช่นของ มนุ วัลยะเพ็ชร ที่ได้ศึกษา

²⁹ P.K. Nambiar, "Slums of Madras City," Slums and Urbanization Edited by A.R. Desai and Deuadas Pillai (Bombay), pp. 186-187.

³⁰ Mary J. Green, Dissertation Abstracts, (April, 1946), 4046.

³¹ UNESCO, Report of Nepal, Technical Senior on Educational Wastage and School Dropouts, Sep. 5-2, 1966, p. 8.

เกี่ยวกับสถานะความเป็นอยู่ของประชากรในบริเวณบางส่วนของเขตสุขาภิบาลบางกะปิ และ บริเวณใกล้เคียง จำนวน 1,341 ครอบครัว มีอยู่ 269 ครอบครัว ที่ผู้ปกครองเด็กไม่สามารถส่งเด็กเรียนต่อชั้นมัธยมได้ เพราะฐานะทางการเงินไม่ดี³² นอกจากรายได้ของบิดามารดาจะมีผลต่อการศึกษาของนักเรียนดังที่กล่าวมาแล้ว อาชีพของบิดานักเรียนก็มีผลต่อการศึกษาของนักเรียนเหมือนกัน เช่น จากการศึกษาของ Fantini และ Weinstein ได้พบว่า การออกจากโรงเรียนกลางคืนของเด็กมีความสัมพันธ์กับอาชีพของบิดา คือ ถ้าอาชีพของบิดานักเรียนอยู่ในระดับต่ำ นักเรียนมีแนวโน้มที่จะออกจากโรงเรียนกลางคืนสูง³³ Mary Green ก็ได้พบเช่นเดียวกัน คือพบว่าครอบครัวของเด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคืนมีอาชีพระดับต่ำ³⁴ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ในประเทศไทยก็ได้มีผู้ทำการศึกษาไว้เช่นเดียวกัน เช่น ในรายงานการสำรวจวิจัยทางสังคมสงเคราะห์ บริเวณแหล่งเสื่อมโทรม ทาเรือคลองเตย พบว่าผู้ปกครองที่เป็นหัวหน้าครอบครัวของเด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคืน 29 % มีอาชีพเป็นกรรมกร 22 % มีอาชีพเป็นช่างฝีมือ 19 % มีอาชีพหาบเร่ 14 % มีอาชีพรับจ้างขนส่ง จากจำนวนผู้ปกครองที่เป็นหัวหน้าครัวเรือน 398 คน³⁵

ซึ่งจากกรณีดังกล่าวข้างต้น จึงกล่าวได้ว่ารายได้ของบิดามารดา และอาชีพของบิดานั้น น่าจะมีความสัมพันธ์ต่อแผนการศึกษาต่อของนักเรียน (ม.ศ.5)

³² มนุ วัลยะไพธร, รายงานผลการวิจัยเรื่องสภาพความเป็นอยู่ของประชากรในบริเวณบางส่วนของเขตสุขาภิบาล บางกะปิ และบริเวณใกล้เคียง (พระนคร), หน้า 29-30.

³³ Mario D. Fantini and Genald Weinstein, The Disadvantaged pp. 13.

³⁴ Mary J. Green, op. cit., pp. 4064.

³⁵ คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, รายงานการสำรวจวิจัยทางสังคมสงเคราะห์ บริเวณแหล่งเสื่อมโทรมท่าเรือคลองเตย (พระนคร), หน้า 86.

อนึ่ง ในการกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของบิดามารดาและอาชีพของบิดากับแผนการศึกษาของนักเรียน (ม.ศ. 5) จะได้นิยามความหมายของคำบางคำที่จะใช้ในบทนี้ไว้ดังนี้

รายได้ของบิดามารดา หมายถึงรายได้ของบิดามารดาด้วยกัน และรายได้ที่จะกล่าวถึงในบทนี้ได้แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ รายได้สูง ปานกลาง และต่ำ

รายได้สูง หมายถึงนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันมากกว่า 5,000 บาท ต่อเดือนขึ้นไป

รายได้ปานกลาง หมายถึงนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันมากกว่า 2,000 บาทต่อเดือนขึ้นไปจนถึง 5,000 บาทต่อเดือน

รายได้ต่ำ หมายถึงนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่ำกว่า 2,000 บาท ต่อเดือนลงมา

อาชีพของบิดา หมายถึงอาชีพที่บิดาประกอบอยู่ในปัจจุบัน ได้แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

ประเภทที่หนึ่ง คือมีอาชีพเป็นข้าราชการ ท่างานรับราชการ มีรายได้ประจำเป็นเงินเดือน อาชีพนี้โดยทั่วไปคำนึงในเรื่องเกียรติยศชื่อเสียง อำนาจ เช่น ข้าราชการ การครู ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหาร ข้าราชการตุลาการและอื่น ๆ

ประเภทที่สอง คือมีอาชีพค้าขาย ลงทุน ใดแกพวกพ่อค้านักธุรกิจ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนจีน รายได้ขึ้นอยู่กับขนาดของกิจการและวิธีดำเนินการในกิจการอาชีพไม่ค่อยคำนึงในเรื่องเกียรติยศ อำนาจเหมือนอาชีพแรก แต่จะคำนึงในเรื่องผลกำไรที่จะได้จากการประกอบอาชีพมากกว่า

ประเภทที่สาม คืออาชีพลูกจ้างเอกชน คือพวกที่ไปรับจ้างทำงานตามบริษัทเอกชน รายได้มีความแตกต่างกันตามระดับความรู้ ความสามารถ

ประเภทที่สี่ คือมีอาชีพทำงานอิสระและอื่น ๆ คือพวกที่ประกอบอาชีพที่เป็นอิสระไม่ขึ้นอยู่กับใคร เช่น อาชีพแพทย์ เกษตรกร เป็นต้น ความจริงอาชีพพ่อค้า นักธุรกิจก็ควรจะอยู่ในประเภทนี้ แต่เนื่องจากกลุ่มพ่อค้าเป็นกลุ่มใหญ่ มีลักษณะเด่น จึงแยกออกต่างหาก รายได้ของอาชีพนี้ขึ้นอยู่กับการค้าเงินกิจการ

แผนการศึกษาต่อ หมายถึงการเลือกวิชาของนักเรียน การไปปรึกษาหารือกับบุคคลต่าง ๆ ในการเลือกวิชา การสนับสนุนทางการเงินของครอบครัว และแหล่งการเงินอื่น ๆ ที่นักเรียนคาดว่าจะได้มาในกรณีที่ครอบครัวไม่สามารถจะอุดหนุนค่าจุนได้ และในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ต่อไปนี้ จะได้ออกมาเป็น 2 ตอนคือ

ก. รายได้ของบิดามารดากับแผนการศึกษาต่อของนักเรียน

ข. อาชีพของบิดากับแผนการศึกษาต่อของนักเรียน

ก. รายได้ของบิดามารดา กับแผนการศึกษาต่อของนักเรียน

ก.1 การเลือกวิชาอันดับ 1 เมื่อได้พิจารณาเรื่องนี้ไปตามแผนและรายได้ของบิดามารดาจากตารางที่ 33 แผนกวิทย์ พบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีบิดามารดามีรายได้ต่างกัน ในการเลือกวิชาแพทยศาสตร์ กล่าวคือขณะที่นักเรียนที่มีบิดามารดามีรายได้สูง เลือกวิชานี้มีร้อยละ 50 นักเรียนที่มีบิดามารดามีรายไดปานกลางและต่ำ ก็มีร้อยละ 51.7 และ 52.8 วิชาวิศวกรรมศาสตร์ก็เช่นเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีบิดามารดามีรายได้ต่างกัน

ซึ่งจากผลข้างต้นกรณีของนักเรียนแผนกวิทย์นี้ ไม่อาจกล่าวได้ว่า รายได้ของบิดามารดาของนักเรียน มีอิทธิพลต่อการเลือกวิชาเรียนที่สำคัญ ๆ ของนักเรียน แสดงว่านักเรียนอาจจะเลือกไปตามความสนใจ ความถนัด ของนักเรียนหรือเพราะเหตุอื่น ๆ

แต่แผนกศิลป์ พบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างนักเรียนที่มีบิดามารดามีรายได้ต่างกัน ในการเลือกวิชา กล่าวคือนักเรียนที่มีบิดามารดามีรายได้สูงจะเลือกวิชานิติศาสตร์ มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดามีรายไดปานกลางและต่ำ คือมีถึงร้อยละ 34.8 ขณะที่นักเรียน 2 กลุ่มหลัง มีร้อยละ 25.8 และ 23.1 แต่วิชารัฐศาสตร์ นักเรียนที่มีบิดามารดามีรายไดปานกลางและต่ำ เลือกวิชานี้มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดามีรายได้สูง เพราะมีถึงร้อยละ 38.7 และ 23.1 ขณะที่นักเรียนที่มีบิดามารดามีรายได้สูง มีเพียงร้อยละ 8.7 ซึ่งความแตกต่างระหว่างการเลือกวิชา 2 วิชาดังกล่าวของนักเรียนที่มีบิดามารดามีรายได้ต่างกันนี้อาจเป็นไปได้ว่า การที่นักเรียนที่มีบิดามารดามีรายได้สูงเลือกวิชานิติศาสตร์มาก

อาจจะเห็นว่าวิชานี้ไม่จบออกมาแล้วสามารถประกอบอาชีพต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางคือ เป็นตำรวจ พยาบาล หนายความ อัยการ เป็นนักกฎหมายหรือเป็นที่ปรึกษาทางกฎหมายตามบริษัท ก็ได้ และถ้าสามารถยึดอาชีพใดอาชีพหนึ่งได้คงกล่าวจะมีชื่อเสียง เกียรติ มีรายได้ดี ซึ่งอาจจะด้วยเหตุผลเหล่านี้ก็ได้ที่ทำให้นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูง เลือกเรียนวิชาดังกล่าวมาก ส่วนวิชารัฐศาสตร์ การที่นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูง เลือกเรียนวิชานี้น้อยกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ปานกลางและต่ำมาก อาจจะเป็นเพราะว่าเห็นว่าวิชานี้ แม้จะจบออกมาประกอบอาชีพรับราชการซึ่งเป็นอาชีพที่มีเกียรติ มีอำนาจ แต่รายได้อาจจะไม่ดีเท่ากับวิชา นิติศาสตร์ ฉะนั้นอาจจะด้วยเหตุนี้ที่ทำให้นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูง เลือกวิชานี้น้อยกว่า สำหรับวิชาอักษรศาสตร์ พบว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่ำเลือกเรียนวิชานี้จำนวนมาก กว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูงคือ มีร้อยละ 38.5 ขณะที่นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูงมีร้อยละ 30.4 แต่ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่ามีความแตกต่างกันมากนัก

ซึ่งจากผลข้างต้น กรณีของนักเรียนแผนกศิลป์ อาจกล่าวได้ว่ารายได้ของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการเลือกวิชาของนักเรียนในวิชาสำคัญ

ฉะนั้น ถ้าจะกล่าวว่ารายได้ของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับการเลือกวิชาของนักเรียนทั้ง 2 แผนก คงจะกล่าวได้เฉพาะแผนกศิลป์เท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 อัตราส่วนร้อยละของนักเรียน จำแนกตามแผนก รายได้ของบิดามารดา
(นักเรียน) และวิชาที่เลือกอันดับ 1

วิชาที่เลือก อันดับ 1	แผนกวิทย์				แผนกศิลป์				รวม ทั้งหมด
	รายได้ของบิดามารดา				รายได้ของบิดามารดา				
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	
แพทยศาสตร์	50.0 (11)	51.7 (31)	52.8 (19)	51.7 (61)	- -	9.7 (3)	- -	4.5 (3)	34.6 (64)
วิศวกรรมศาสตร์	27.3 (6)	26.7 (16)	30.6 (11)	28.0 (33)	4.4 (1)	- -	- -	1.5 (1)	18.4 (34)
นิติศาสตร์	- -	- -	2.8 (1)	0.9 (1)	34.8 (8)	25.8 (8)	23.1 (3)	28.4 (19)	10.8 (20)
รัฐศาสตร์	- -	1.7 (1)	2.8 (1)	1.7 (2)	8.7 (2)	38.7 (12)	23.1 (3)	25.4 (17)	10.3 (19)
อักษรศาสตร์	4.5 (1)	1.7 (1)	2.8 (1)	2.5 (3)	30.4 (7)	9.7 (3)	38.5 (5)	22.4 (15)	9.7 (18)
วิทยาศาสตร์	9.1 (2)	13.3 (8)	8.3 (3)	11.0 (13)	- -	- -	- -	- -	7.0 (13)
อื่น ๆ	9.1 (2)	5.0 (3)	- -	4.2 (5)	21.6 (5)	16.1 (5)	15.4 (2)	17.9 (12)	9.2 (17)
รวม	100.0 (22)	100.0* (60)	100.0* (36)	100.0 (118)	100.0* (23)	100.0 (31)	100.0* (13)	100.0* (67)	100.0 (185)

ก.2 บุคคลที่นักเรียนปรึกษาหารือ เมื่อได้พิจารณาจำแนกไปตามรายได้ของบิดามารคานักเรียน จากตารางที่ 34 แผนกวิทย์ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่จะไปปรึกษาหารือกับบิดามารดาในการเลือกวิชา แต่นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูง ทำเช่นนั้นมีย่านมากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ปานกลาง และโดยเฉพาะต่ำ คือมีถึงร้อยละ 86.4 แสดงว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูงให้ความสำคัญกับบิดามารดามาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจดี ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนั้น บิดามารดาก็มักจะได้รับการเคารพจากบุตรมาก ประกอบกับการศึกษาของบิดาอาจจะดีด้วย ซึ่งทำให้นักเรียนที่เป็นบุตรเลื่อมใสว่าจะได้รับคำแนะนำจากบิดามารดาได้มาก จึงมาปรึกษาหารือมากกว่าบุคคลอื่น ซึ่งกรณีของนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ปานกลาง และต่ำอาจจะไม่อยู่ในฐานะที่จะทำได้ เพราะการทำมาหากินอาจจะทำให้ไม่อยู่ในฐานะที่จะทำเช่นนั้นได้ เช่นนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้สูงได้ เพราะฉะนั้นจึงมีจำนวนน้อยกว่า

สำหรับกับญาติพี่น้องก็เช่นเดียวกัน พบว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูงไปปรึกษาหารือ มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ปานกลางและต่ำ เพราะมีถึงร้อยละ 72.7 ขณะนี้นักเรียน 2 กลุ่มหลัง มีเพียงร้อยละ 52.8 และ 40 เท่านั้น แสดงว่ากลุ่มนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูงให้ความสำคัญเท่า ๆ กับบิดามารดา

แต่กับครูอาจารย์พบว่ามีนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ปานกลางไปปรึกษาหารือ มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูง เพราะมีถึงร้อยละ 53.3 ขณะที่นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูง มีเพียงร้อยละ 45.5 เท่านั้น แต่ก็มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่ำ ซึ่งมีเพียงร้อยละ 36.1 เท่านั้น ซึ่งการนี้ได้ผลดังกล่าวดังนี้ อาจเป็นเพราะครูอาจารย์เป็นคนชั้นกลาง อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียน ซึ่งเป็นคนชั้นกลางมากที่สุด

กับเพื่อนสนิทพบว่ามีนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่ำไปปรึกษาหารือ มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูง เพราะมีถึงร้อยละ 69.4 ขณะที่นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูง มีเพียงร้อยละ 22.7 ซึ่งกับนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ปานกลางก็มากกว่าเช่นเดียวกัน ซึ่งที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนอาจจะคิดว่าเพื่อนสนิทคงจะเป็นบุคคลที่

นักเรียนพอจะปรึกษาได้ เพราะบิตามารคาของนักเรียนอาจจะยุ่งกับการหาเงิน การหาเลี้ยงชีพ และฐานะของครอบครัวที่มีรายได้ต่ำไม่อยู่ในฐานะที่จะไปปรึกษาหารือกับญาติพี่น้องได้ เพราะฐานะของครอบครัวไม่อยู่ในฐานะที่จะมีญาติอยู่รวมได้ กับครูอาจารย์ก็คงจะลำบากเพราะครูอาจารย์ส่วนมากเป็นบุคคลชั้นกลาง

แต่กับเพื่อนรุ่นพี่พบว่าไม่มีความแตกต่างกันมากนัก ระหว่างนักเรียนที่บิตามารคามีรายได้ต่างกันและมีจำนวนนักเรียนที่มาปรึกษามีจำนวนไม่มากด้วย

ฉะนั้น กรณีของนักเรียนแผนกวิทย์ อาจกล่าวได้ว่ารายได้ของบิตามารคามีความสัมพันธ์กับการปรึกษาหารือกับบุคคลต่าง ๆ ของนักเรียนในการเลือกวิชา

แผนกศิลป์ พบว่านักเรียนที่บิตามารคามีรายได้ปานกลางมาปรึกษากับบิตามารคามีจำนวนมากกว่านักเรียนที่บิตามารคามีรายได้สูง เพราะมีถึงร้อยละ 77.6 ขณะที่นักเรียนที่บิตามารคามีรายได้สูง มีร้อยละ 69.6 และกับนักเรียนที่บิตามารคามีรายได้ต่ำเช่นเดียวกับนักเรียนที่บิตามารคามีรายได้ปานกลาง มีจำนวนมากกว่า ซึ่งในข้อนี้แตกต่างไปจากที่พบในแผนกวิทย์

แต่กับญาติพี่น้อง พบเหมือนในแผนกวิทย์ คือนักเรียนที่บิตามารคามีรายได้สูงปรึกษาหารือกับญาติพี่น้องมีจำนวนมากกว่านักเรียนที่บิตามารคามีรายได้ปานกลางและต่ำ แม้ตัวเลขจะไม่เท่ากับที่พบในแผนกวิทย์

ส่วนกับครูอาจารย์เช่นเดียวกับที่พบในแผนกวิทย์ คือนักเรียนที่บิตามารคามีรายได้ปานกลาง ปรึกษาหารือครูอาจารย์มากกว่านักเรียนที่บิตามารคามีรายได้สูง

กับเพื่อนสนิทพบว่าตรงกันข้ามกับที่พบในแผนกวิทย์ คือแทนที่จะเป็นนักเรียนที่บิตามารคามีรายได้ต่ำมาปรึกษา มากกว่านักเรียนที่บิตามารคามีรายได้สูง แต่กลับเป็นนักเรียนที่บิตามารคามีรายได้สูง ปรึกษามีจำนวนมากกว่านักเรียนที่บิตามารคามีรายได้ปานกลางและต่ำ เพราะมีถึงร้อยละ 69.6 ขณะที่นักเรียน 2 กลุ่ม มีร้อยละ 61.3 และ 53.9

กับเพื่อนรุ่นพี่พบว่าไม่มีความแตกต่างกันมากนักระหว่างนักเรียนที่บิตามารคามีรายได้ต่างกัน และมีจำนวนนักเรียนที่มาปรึกษามีจำนวนไม่มากด้วย

ฉะนั้น กรณีของนักเรียนแผนกศิลป์ ไม่อาจกล่าวได้อย่างชัดเจนนักว่า รายได้ของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับการปรัษาหรือกับบุคคลต่าง ๆ ของนักเรียนในการเลือกวิชา

ดังนั้น ถ้าจะกล่าวสรุปทั้ง 2 แผนก จากผลข้างต้น อาจกล่าวในกรณีของแผนกวิทย์ได้ชัดเจนกว่า รายได้ของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับการปรัษาหรือกับบุคคลต่าง ๆ ของนักเรียนในการเลือกวิชา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 อัตราส่วนรอยของนักเรียน จำแนกตามแผนก รายได้ของบิดามารดา และบุคคลที่นักเรียนปรึกษาหารือในการเลือกวิชา

บุคคลที่นักเรียน เคยปรึกษาหารือ ในการเลือกวิชา	แผนกวิทย์				แผนกศิลป์				รวม ทั้งหมด
	รายได้ของบิดามารดา				รายได้ของบิดามารดา				
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	
บิดามารดา	86.4 (19)	70.0 (42)	58.3 (21)	69.5 (82)	69.6 (16)	77.6 (24)	61.5 (8)	71.5 (48)	70.3 (130)
ครู-อาจารย์	45.5 (10)	53.3 (32)	36.1 (13)	46.6 (55)	52.2 (12)	64.5 (20)	46.2 (6)	56.7 (38)	50.3 (93)
ญาติพี่น้อง	72.7 (16)	40.0 (24)	52.8 (19)	50.0 (59)	60.9 (14)	51.6 (16)	30.8 (4)	50.8 (34)	50.3 (93)
เพื่อนสนิท	22.7 (5)	40.0 (24)	69.4 (25)	45.8 (54)	69.6 (16)	61.3 (19)	53.9 (7)	62.7 (42)	51.9 (96)
เพื่อนรุ่นพี่	27.3 (6)	36.7 (22)	36.1 (13)	34.6 (41)	39.1 (9)	45.2 (14)	46.2 (6)	43.3 (29)	37.8 (70)
รวม	(22)	(60)	(36)	(118)	(23)	(31)	(13)	(67)	(185)

ก.3 การปรึกษาหารือกับบิดามารดาในการเลือกวิชา เมื่อได้พิจารณาเรื่องนี้ไปตามรายไคของบิดามารดาจากตารางที่ 35 พบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างนักเรียนที่บิดามารดามีรายไคต่างกัน กล่าวคือนักเรียนที่บิดามารดามีรายไคปานกลาง และต่ำ เกือบครึ่งหนึ่งของทั้งหมด คือน้อยละ 45.4 และ 44.8 ไม่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียนจากบิดามารดา ส่วนนักเรียนที่บิดามารดามีรายไคสูง ส่วนมากคือมีถึงร้อยละ 65.7 ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียนจากบิดามารดา

ซึ่งจากความแตกต่างข้างต้นนี้แสดงว่าครอบครัวของนักเรียนที่บิดามารดามีรายไคสูง คงจะมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดระหว่างบิดามารดากับบุตรมากกว่าครอบครัวของนักเรียนที่บิดามารดามีรายไคปานกลางและต่ำ และอาจเป็นเพราะนักเรียนที่บิดามารดามีรายไคสูง บิดามารดาของนักเรียนการศึกษาความรู้เรื่องวิชาต่าง ๆ ดี จึงสามารถแนะนำไคควรจะเรียนวิชาอะไร นอกจากนี้อาจเป็นเพราะบิดามารดาของนักเรียนกลุ่มนี้วางแผนเกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียนไว้แล้วว่าจะให้เรียนอะไร ซึ่งจากผลอันนี้อาจกล่าวไคว่ารายไคของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับการไปปรึกษาหารือกับบิดามารดาในการเลือกวิชา

ตารางที่ 35 อัตราส่วนรอยของนักเรียน จำแนกตามรายได้ของบิดามารดาและการไปรักษาหรือกับบิดามารดาในการเลือกวิชา (รวมนักเรียนทั้ง 2 แผนก)

นักเรียนที่ไปรักษาหรือกับบิดามารดาเกี่ยวกับวิชาที่เรียน	นักเรียนทั้ง 2 แผนก			รวมทั้งหมด
	รายได้ของบิดามารดา			
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	
พวกที่ไม่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียน	34.3 (12)	45.4 (30)	44.8 (13)	42.3 (55)
พวกที่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียน	65.7 (23)	54.6 (36)	55.2 (16)	57.7 (75)
รวม	100.0 (35)	100.0 (65)	100.0 (29)	100.0 (130)

ก. 4 วิชาที่บิดามารดาแนะนำ สำหรับนักเรียนที่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียน เมื่อได้พิจารณาเรื่องนี้ไปตามรายได้ของบิดามารดา จากตารางที่ 36 พบว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่างกัน ส่วนใหญ่ได้รับการแนะนำจากบิดามารดาให้เรียนแพทย์ แต่นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูง ได้รับคำแนะนำให้เรียนวิชาแพทย์ มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่ำ คือมีถึงร้อยละ 47.8 ขณะที่นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่ำ มีเพียงร้อยละ 18.8 เท่านั้น ซึ่งการที่นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูง ได้รับคำแนะนำให้เรียนวิชานี้มากกว่า อาจจะเป็นเพราะบิดามารดาของนักเรียนคงจะเห็นว่าวิชานี้ เมื่อจบออกมาประกอบอาชีพ จะทำให้มีรายได้ดี เพราะสามารถเปิดคลินิก รักษาคนไข้ได้ ซึ่งเท่ากับเป็นการช่วยรักษาสถานภาพของครอบครัวด้วย และจากผลของความแตกต่างข้างต้น อาจกล่าวได้ว่ารายได้ของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับการแนะนำวิชาที่เรียนของบิดามารดา

ตารางที่ 36 อัตราส่วนร้อยละของนักเรียน จำแนกตามรายได้ของบิดามารดา และ วิชาที่ศึกษาแนะนำ (รวมนักเรียนทั้ง 2 แผนก)

วิชาที่ศึกษาแนะนำ	รายได้ของบิดามารดา			รวมทั้งหมด
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	
แพทยศาสตร์	47.8 (11)	61.1 (22)	18.8 (3)	48.0 (36)
นิติศาสตร์	8.7 (2)	11.1 (4)	25.0 (4)	13.3 (10)
วิศวกรรมศาสตร์	13.0 (3)	8.3 (3)	12.5 (2)	10.7 (8)
วิทยาศาสตร์	- -	2.8 (1)	25.0 (4)	6.7 (5)
พาณิชยศาสตร์และ การบัญชี	4.3 (1)	2.8 (1)	18.8 (3)	6.7 (5)
อื่น ๆ	26.1 (6)	13.9 (5)	- -	14.7 (11)
รวม	100.0* (23)	100.0 (36)	100.0* (16)	100.0* (75)

ก.5 วิชาที่นักเรียนเลือกกับวิชาที่บิตามารดาแนะนำ เมื่อพิจารณาเรื่องนี้ไปตาม รายได้ของบิตามารดา จากตารางที่ 37 พบว่านักเรียนที่บิตามารดามีรายได้สูง เลือกวิชา ตรงกับวิชาที่บิตามารดาแนะนำมีจำนวนมากกว่านักเรียนที่บิตามารดามีรายได้ปานกลาง และ ต่ำเล็กน้อย ขณะที่นักเรียนที่บิตามารดามีรายได้สูง เลือกตรงมีร้อยละ 52.2 นักเรียนที่บิตา มารดามีรายได้ปานกลางและต่ำเลือกตรง มีร้อยละ 47.2 และ 43.8 ซึ่งการที่นักเรียนที่ บิตามารดามีรายได้สูงเลือกวิชาตรงกับวิชาที่บิตามารดาแนะนำมากกว่าเล็กน้อย อาจเนื่องมาจาก ประการที่หนึ่งคือความปรารถนาของนักเรียนที่จะเรียนวิชาที่ตนเลือกตรงกับ ความปรารถนา ของบิตามารดาที่เห็นว่านักเรียนควรจะเรียนวิชานั้น ประการที่สอง อาจเนื่องมาจากอิทธิพล ของบิตามารดาที่มีต่อนักเรียนที่ทำให้นักเรียนต้องเลือกวิชาเป็นไปตามความต้องการของบิตา มารดาซึ่ง ในครอบครัวที่บิตามารดามีรายได้สูง ปกติบุตรมักจะทำให้ความเคารพ เชื่อฟังบิตา มารดามากกว่าครอบครัวที่บิตามารดามีรายได้ปานกลางและต่ำ ซึ่งอันนี้แสดงให้เห็นด้วยว่า รายได้ของบิตามารดา มีความสัมพันธ์กับวิชาที่นักเรียน แนะนำวิชาที่บิตามารดาแนะนำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 ความสัมพันธ์ระหว่างวิชาที่นักเรียนเลือกกับวิชาที่บิตามารดาแนะนำ จำแนกตามรายได้ของบิตามารดา

	รายได้ของบิตามารดา									รวม		รวม ทั้งหมด
	สูง		รวม	ปานกลาง		รวม	ต่ำ		รวม	นักเรียนเลือก		
	นักเรียนเลือก วิชา			นักเรียนเลือก วิชา			นักเรียนเลือก วิชา			นักเรียนเลือก วิชา		
	ตรง	ไม่ตรง	ตรง	ไม่ตรง	ตรง	ไม่ตรง	ตรง	ไม่ตรง	ตรง	ไม่ตรง		
วิชา ที่บิตามารดาแนะนำ	52.2 (12)	47.8 (11)	100.0 (23)	47.2 (17)	52.8 (19)	100.0 (36)	43.5 (7)	56.2 (9)	100.0 (16)	48.0 (36)	52.0 (39)	100.0 (75)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก.6 การสนับสนุนทางการเงินของครอบครัว เมื่อได้พิจารณาเรื่องนี้ไปตามแผนก และรายได้ของบิดามารคานักเรียน จากตารางที่ 38 พบเหมือนกันทั้ง 2 แผนกคือ นักเรียน ที่บิดามารคามีรายได้ปานกลางและต่ำส่วนใหญ่ คิดว่าครอบครัวจะสามารถสนับสนุนทางการเงิน ได้ในระดับพอสมควร แต่นักเรียนที่บิดามารคามีรายได้สูงส่วนมากคิดว่าครอบครัวจะสนับสนุน ทางการเงินมีแนวโน้มมาทางใ้คมาก

ซึ่งความแตกต่างที่เกิดขึ้นก็เป็นไปตามข้อเท็จจริงที่นักเรียนที่บิดามารคามีรายได้ สูง ครอบครัวย่อมสนับสนุนทางการเงินใ้คมากกว่านักเรียนที่บิดามารคามีรายได้ปานกลางและ ต่ำ เพราะรายได้มีมาก และจากผลอันนี้อาจกล่าวใ้คว่ารายได้ของบิดามารคามีความสัมพันธ์ กับการสนับสนุนทางการเงินของครอบครัว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 อัตราส่วนของนักเรียนจำแนกตามแผนก รายได้ของบิดามารดา และ
การสนับสนุนทางการเงินของครอบครัว

การสนับสนุนทาง การเงินของ ครอบครัว ทำได้	แผนกวิทย์				แผนกศิลป์				รวม ทั้งหมด
	รายได้ของบิดามารดา				รายได้ของบิดามารดา				
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	
มาก	54.5 (12)	25.0 (15)	13.9 (5)	27.1 (32)	60.9 (14)	35.5 (11)	30.8 (4)	43.3 (29)	33.0 (61)
พอสมควร	40.9 (9)	73.3 (44)	61.1 (22)	63.6 (75)	39.1 (9)	45.2 (14)	53.9 (7)	44.8 (30)	56.8 (105)
น้อย	4.5 (1)	1.7 (1)	25.0 (9)	9.3 (11)	- (-)	19.4 (6)	15.4 (2)	11.9 (8)	10.3 (19)
รวม	100.0 (22)	100.0 (60)	100.0 (36)	100.0 (118)	100.0 (23)	100.0* (31)	100.0* (13)	100.0 (67)	100.0* (185)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก.7 แหล่งการเงินอื่น หัวข้อนี้ต้องการทราบว่า ในกรณีที่ทางครอบครัวไม่สามารถจะสนับสนุนทางการเงินให้กับนักเรียนได้ นักเรียนจะหาเงินมาใช้ในการศึกษาต่อจากแหล่งใด เมื่อได้พิจารณาในเรื่องนี้ไปตามแผนกและรายได้ของบิดามารคานักเรียน จากตารางที่ 39 พบเหมือนกันทั้ง 2 แผนกคือ นักเรียนที่บิดามารคามีรายได้สูง คิดจะใช้วิธีทำงานเพื่อช่วยตัวเองน้อย แต่จะใช้วิธีขอความช่วยเหลือมากกว่า เช่น แผนกวิทย์ จะขอทุนมาก แผนกศิลป์จะใช้ทั้งวิธีขอทุน และขอญาติพี่น้อง ส่วนนักเรียนที่บิดามารคามีรายได้ปานกลางและต่ำ คิดจะใช้วิธีทำงานช่วยตัวเองมากกว่ามาก ซึ่งความแตกต่างนี้เกิดขึ้นอาจเป็นเพราะว่ากรณีของนักเรียนที่บิดามารคามีรายได้สูง คุณเคยกับการที่จะใช้เงิน โดยไม่ต้องทำงานเพราะครอบครัวมีฐานะการเงินคืออยู่แล้ว จึงได้ใช้วิธีขอทุนมาก ตรงกันข้ามกับนักเรียนที่บิดามารคามีรายได้ปานกลาง ต้องช่วยบิดามารคาทำงานเพื่อหารายได้เขาสุครอบครัวอยู่เป็นประจำ มีความคุ้นเคยกับการทำงาน ฉะนั้นเมื่อเห็นว่าครอบครัวไม่มีความสามารถสนับสนุนทางการเงินได้เลยคิดจะใช้วิธีทำงานเพื่อช่วยตัวเองมาก ซึ่งจากผลอันนี้อาจกล่าวได้ควยว่ มีความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของบิดามารคากับวิธีหาเงินของนักเรียน ในกรณีที่ครอบครัวไม่สามารถสนับสนุนได้

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39 อัตราส่วนรอยของนักเรียน จำแนกตามแผนก รายได้ของบิดามารดา และแหล่งการเงินอื่น

แหล่งการเงินอื่น	แผนกวิทย์				แผนกศิลป์				รวมทั้งหมด
	รายได้ของบิดามารดา				รายได้ของบิดามารดา				
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	
ขงญาติพี่น้อง	18.2 (4)	18.3 (11)	13.9 (5)	17.1 (20)	47.8 (11)	29.0 (9)	30.8 (4)	35.8 (24)	23.8 (44)
ทำงานเอง	9.1 (2)	43.3 (26)	36.1 (13)	34.8 (41)	34.8 (8)	45.2 (14)	53.8 (7)	43.3 (29)	34.8 (70)
ขอทุน	72.7 (16)	38.3 (23)	50.0 (18)	48.3 (57)	17.4 (4)	25.8 (8)	15.4 (2)	20.9 (14)	38.4 (71)
รวม	100.0 (22)	100.0* (60)	100.0 (36)	100.0* (118)	100.0 (23)	100.0 (31)	100.0 (13)	100.0 (67)	100.0 (185)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. อาชีพของบิดากับแผนการศึกษาต่อของนักเรียน

ข.1 การเลือกวิชาอันดับ 1 เมื่อได้พิจารณาการเลือกวิชาของนักเรียนแต่ละแผนกไปตามอาชีพของบิดานักเรียน จากตารางที่ 40 แผนกวิทย์ พบว่านักเรียนที่มีบิดามีอาชีพเป็นพ่อค้าและข้าราชการ เลือกเรียนวิชาแพทยศาสตร์ มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีบิดามีอาชีพเป็นลูกจ้างเอกชนและทำงานอิสระ คือมีถึงร้อยละ 57.8 และ 52.4 ขณะที่นักเรียน 2 กลุ่มหลังเลือกวิชานี้มีร้อยละ 42 และ 36.8 เท่านั้น ซึ่งการที่นักเรียนที่มีบิดามีอาชีพเป็นพ่อค้าและข้าราชการเลือกอาชีพนี้เป็นจำนวนมาก น่าจะเป็นเพราะนอกจากจะเนื่องมาจากนักเรียนทั้ง 2 พวกนี้อาจจะสนใจที่อยากจะเรียนอยู่แล้ว หรือไม่ก็คงจะเนื่องมาจากอาชีพที่บิดาประกอบอยู่คงจะมีส่วนในการกระตุ้นควย เพราะอย่างอาชีพพ่อค้า ปกติผู้ที่ประกอบอาชีพนี้ส่วนใหญ่ มุ่งคำนึงถึงรายได้ ความมั่นคงของอาชีพ เพราะฉะนั้นเมื่อเห็นว่ววิชาแพทยเมื่อเรียนจบมาประกอบอาชีพแล้วสามารถทำให้รายได้ดีมั่นคง บิดาของนักเรียนผู้ซึ่งประกอบนี้ก็จะได้กระตุ้นให้นักเรียนเลือกควย อาชีพข้าราชการก็คงจะเช่นเดียวกัน แต่วิชาวิศวกรรมศาสตร์ พบว่านักเรียนที่มีบิดามีอาชีพทำงานอิสระเลือกวิชานี้มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีบิดามีอาชีพอื่น ๆ เพราะมีถึงร้อยละ 47.4 ขณะที่นักเรียนที่มีบิดามีอาชีพอื่น ๆ คือมีอาชีพเป็นลูกจ้างเอกชน พ่อค้า และข้าราชการเลือกวิชานี้มีเพียงร้อยละ 28.6, 25 และ 19 เท่านั้น ซึ่งการที่นักเรียนที่มีบิดามีอาชีพทำงานอิสระ เลือกวิชานี้มากอาจจะเป็นเพราะนอกจากนักเรียนอาจจะชอบสนใจอยู่แล้ว ก็อาจจะเนื่องมาจากนักเรียนเห็นว่าวิชานี้ เมื่อเรียนจบออกมาประกอบเป็นอาชีพ เป็นอาชีพที่อิสระ มีความเป็นตัวของตัวเอง มีโอกาสที่จะใช้ความคิด ความสามารถ ซึ่งความต้องการเหล่านี้นักเรียนอาจจะได้รับอิทธิพลมาจากลักษณะของอาชีพที่บิดาประกอบอยู่คือ เป็นอาชีพที่อิสระ สำหรับวิชาอื่น ๆ นอกจาก 2 วิชาที่กล่าวพัฒว่ามีนักเรียนเลือกน้อยจึงจะไม่ขอกล่าวถึง

แผนกศิลป์ ระหว่างนักเรียนที่มีบิดามีอาชีพเป็นข้าราชการ พ่อค้า และเป็นลูกจ้างเอกชนเลือกเรียนวิชานิติศาสตร์ ไม่แตกต่างกันเพราะมีร้อยละที่เลือกเรียนกันตามลำดับ ดังนี้คือ ร้อยละ 35, 30, 33 และ 28.6 แต่ระหว่างนักเรียนกลุ่มข้างต้นกับนักเรียน

ที่คามีอาชีพทำงานอิสระ แตกต่างกันมาก เพราะนักเรียนกลุ่มหลังไม่มีใครเลือกเรียนวิชา
นี้เลย แต่วิชารัฐศาสตร์ พบว่านักเรียนที่คามีอาชีพทำงานอิสระเลือกวิชานี้มีจำนวนมากกว่า
นักเรียนที่คามีอาชีพอื่น เพราะมีถึงร้อยละ 42.9 ขณะที่นักเรียนที่คามีอาชีพอื่น ๆ คือมี
อาชีพเป็นพอลคา ลูกจ้างเอกชนและเป็นพอลคา เลือกอาชีพนี้มีร้อยละ 30, 28.6 และ 18.2
เท่านั้น แสดงว่านักเรียนที่คามีอาชีพทำงานอิสระ อยากรจะเรียนวิชารัฐศาสตร์มากกว่า
วิชานิติศาสตร์ อย่างไรก็ตามมีข้อที่น้าสังเกตสำหรับ 2 วิชาดังกล่าวนี้ที่นักเรียนแผนกนี้เลือก
เรียนกันมากกว่าวิชาอื่นดังนี้คือ นักเรียนที่คามีอาชีพเป็นข้าราชการ และเป็นลูกจ้างเอกชน
เลือก 2 วิชาดังกล่าวมีจำนวนไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนที่คามีอาชีพเป็นพอลคา และทำงาน
อิสระ แตกต่างกันมาก แต่กรณีของนักเรียนที่คามีอาชีพทำงานอิสระจะไม่บอกกล่าวถึง
เพราะจำนวนนักเรียนน้อย จะขอกกล่าวเฉพาะกรณีของนักเรียนที่คามีอาชีพเป็นพอลคาที่ใดเลือก
เรียนวิชานิติศาสตร์มาก แต่เลือกเรียนวิชารัฐศาสตร์น้อย ซึ่งความแตกต่างที่เกิดขึ้นนี้อาจ
จะขอกกล่าวว่ามีอิทธิพลของอาชีพ บิคนักเรียนที่ประกอบอยู่น่าจะมีผลต่อการเลือกวิชา
ของนักเรียนด้วย ด้วยเหตุผลดังนี้คือ วิชานิติศาสตร์เมื่อนักเรียนเรียนจบ ถ้านักเรียนไม่ทำ
งานราชการเป็นข้าราชการตุลาการ นักเรียนก็สามารถประกอบอาชีพเป็นทนายความ ซึ่ง
โดยปกติถ้ามีคดี มีข้อจะมีลูกความมาก นั่นก็หมายความว่าทำให้ได้มีรายได้ดี แต่วิชา
รัฐศาสตร์เมื่อเรียนจบ นักเรียนมีอาชีพเป็นข้าราชการได้อย่างเดียว ซึ่งบิคาของนักเรียน
ที่มีอาชีพเป็นพอลคาอาจจะเห็นว่าไม่มีรายได้ไม่ดี เพราะได้แต่เงินเดือน ซึ่งอาจจะด้วยเหตุผล
นี้ก็ได้ทำให้มีมากกระตุนนักเรียนที่เป็นบุตรของตนให้เลือกเรียนวิชานิติศาสตร์มากกว่าวิชา
รัฐศาสตร์ สำหรับวิชาอื่น ๆ มีนักเรียนเลือกจำนวนน้อย จะไม่ขอกกล่าวถึง

ฉะนั้น จากผลข้างต้น เกี่ยวกับการเลือกวิชาของนักเรียนที่คามีอาชีพต่างกัน อาจ
กล่าวได้ว่าอาชีพของบิคามีความสัมพันธ์กับการเลือกวิชาของนักเรียน

ตารางที่ 40 อัตราส่วนรอยของนักเรียน จำแนกตามแผนก อาชีพของบิดา และวิชาที่เลือกอันดับ 1

วิชาที่เลือกอันดับ 1	แผนกวิทย์					แผนกศิลป์					รวมทั้งหมด
	อาชีพของบิดา					อาชีพของบิดา					
	ข้าราชการ	พ่อค้า	ลูกจ้างเอกชน	ทำงานอิสระ	รวม	ข้าราชการ	พ่อค้า	ลูกจ้างเอกชน	ทำงานอิสระ	รวม	
แพทยศาสตร์	52.4 (11)	57.8 (37)	42.9 (6)	36.8 (7)	51.7 (61)	-	6.1 (2)	14.3 (1)	-	4.5 (3)	34.6 (61)
วิศวกรรมศาสตร์	19.1 (4)	25.0 (16)	28.6 (4)	47.4 (9)	28.0 (33)	5.0 (1)	-	-	-	1.5 (1)	18.4 (34)
นิติศาสตร์	-	1.6 (1)	-	-	0.9 (1)	35.0 (7)	30.3 (10)	28.6 (2)	-	28.4 (19)	10.8 (20)
รัฐศาสตร์	-	3.1 (2)	-	-	1.7 (2)	30.0 (6)	18.2 (6)	28.6 (2)	42.9 (3)	25.4 (17)	10.3 (19)
อักษรศาสตร์	4.8 (1)	3.1 (2)	-	-	2.5 (3)	20.0 (4)	24.2 (8)	14.3 (1)	28.6 (2)	22.4 (15)	9.7 (18)
วิทยาศาสตร์	19.0 (4)	4.7 (3)	21.4 (3)	15.8 (3)	11.0 (13)	-	-	-	-	-	7.0 (13)
อื่น ๆ	4.8 (1)	4.7 (3)	7.1 (1)	-	4.2 (5)	5.0 (1)	21.2 (7)	28.6 (2)	28.6 (2)	17.9 (12)	9.2 (17)
รวม	100.0* (21)	100.0 (64)	100.0 (14)	100.0 (19)	100.0 (118)	100.0 (20)	100.0 (33)	100.0* (7)	100.0* (7)	100.0* (67)	100.0 (185)

๓. 2 บุคคลที่นักเรียนปรึกษาหารือในการเลือกวิชา เมื่อได้พิจารณาในเรื่องนี้ไป ตามอาชีพของบิดาที่นักเรียน จากตารางที่ 41 นอกจากจะมีความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่ บิดามีอาชีพต่างกันแล้ว ยังมีความแตกต่างระหว่างแผนกด้วย กล่าวคือ แผนกวิทย์ นักเรียนที่ บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการมาปรึกษาหารือกับบิดามารคามีจำนวนมากกว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพ อื่น ๆ คือ มีถึงร้อยละ 85.7 ขณะที่นักเรียนที่บิดามีอาชีพอื่น ๆ คือ มีอาชีพทำงานอิสระ เป็น พอค้าและเป็นลูกจ้างเอกชน มีเพียงร้อยละ 68.4, 65.6 และ 64.3 เท่านั้น ซึ่งการที่ เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการ บิดามารคามีเวลาสำหรับนัก- เรียนมาก และนักเรียนอาจจะเห็นว่าอาชีพที่บิดาประกอบอยู่เป็นอาชีพที่มีเกียรติ ซึ่งผู้ที่ จะ ประกอบอาชีพนี้จะต้องมีการศึกษาที่ทันสมัย เพราะฉะนั้นเมื่อบิดามารดาประกอบอาชีพนี้ นักเรียน จึงคิดว่าบิดาจะเป็นผู้ที่จะให้คำแนะนำได้ ซึ่งต่างกับอาชีพพอค้า หรือลูกจ้างเอกชน ซึ่งบิดา ของนักเรียน นอกจากจะหาเวลาให้กับนักเรียนไม่ค่อยได้แล้ว อีกประการหนึ่ง อย่างอาชีพ พอค้า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบอาชีพนี้มักได้รับการศึกษาน้อย เพราะฉะนั้นอาจจะด้วยสาเหตุนี้ ที่ทำให้นักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นพอค้ามารปรึกษาหารือกับบิดามารดาในการเลือกวิชาไม่มาก

แต่กับญาติพี่น้องซึ่งมีนักเรียนมาปรึกษาหารือมีจำนวนมากกว่ารองลงมาจากบิดามารดา นั้น พบว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพทำงานอิสระไปปรึกษาหารือมากกว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพอื่น มีถึงร้อยละ 63.2 ขณะที่นักเรียนที่บิดามีอาชีพอื่น ๆ คือมีอาชีพเป็นพอค้า, ข้าราชการและเป็นลูกจ้างเอกชนมีเพียงร้อยละ 48.3, 47.6 และ 42.9 เท่านั้น

ส่วนกับครูอาจารย์ พบว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการมาปรึกษาหารือมาก กว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพอื่น คือมีถึงร้อยละ 61.9 ขณะที่นักเรียนที่บิดามีอาชีพอื่นคือเป็นพอค้า ลูกจ้างเอกชน และทำงานอิสระมีเพียงร้อยละ 43.7, 42.9 และ 42.1 เท่านั้น จากตัวเลข ดังกล่าวนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการเห็นว่าครูอาจารย์มีอาชีพเป็น ข้าราชการเหมือนกับบิดาของตนก็จะอยู่ในฐานะที่จะให้คำแนะนำได้มาก

กับเพื่อนสนิท พบว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นลูกจ้างเอกชน มาปรึกษามีจำนวนมาก กว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพคือมีถึงร้อยละ 71.4 ขณะที่นักเรียนที่บิดามีอาชีพอื่นคือ ทำงานอิสระ

เป็นข้าราชการและพ่อค้ามาปรึกษามีร้อยละ 52.6, 47.6 และ 37.5 เท่านั้น ซึ่งตัวเลขเหล่านี้มีความแตกต่างกันมากพอสมควร ซึ่งทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นลูกจ้างเอกชน อาจจะเห็นว่าเพื่อนสนิทอยู่ในฐานะที่จะช่วยตนได้มากกว่าบุคคลอื่น อย่างเช่น บิดามารคาก็คงจะช่วยเหลือได้ไม่มาก เพราะอาชีพของบิดาซึ่งเป็นลูกจ้างคงมีความรู้เกี่ยวกับการเลือกวิชาน้อย

ส่วนกับเพื่อนรุ่นพี่ พบว่ามีความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่บิดามีอาชีพต่างกันพอสมควร แต่จำนวนนักเรียนไม่มากเพราะฉะนั้นจะไม่ขอลงรายละเอียด

สำหรับ แผนกศิลป์ พบว่านักเรียนที่ปรึกษากับบิดามารดาเป็นจำนวนมากไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการ แต่เป็นนักเรียนที่บิดามีอาชีพทำงานอิสระ ซึ่งมีถึงร้อยละ 85.7 แต่นักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการก็มีจำนวนไม่น้อยเหมือนกัน คือมีถึงร้อยละ 75 ส่วนนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นพ่อค้าและลูกจ้างเอกชนมีน้อยกว่า เพราะมีเพียงร้อยละ 69.7 และ 57.1 ซึ่งการที่นักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นพ่อค้าและเป็นลูกจ้างเอกชนมีจำนวนน้อยกว่า ก็คงจะเพราะสาเหตุเช่นเดียวกับที่กล่าวมาในแผนกวิทย์

กับเพื่อนสนิทซึ่งนักเรียนแผนกนี้ให้ความสำคัญรองลงมาจากบิดามารดา เพราะมีนักเรียนมาปรึกษาหารือหรือมากรองลงมาจากบิดามารดา นั้น พบว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นพ่อค้า มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพอื่น คือมีถึงร้อยละ 78.8 นักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการ รองลงมามีร้อยละ 60 ส่วนนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นลูกจ้างเอกชนและทำงานอิสระซึ่งมีจำนวนนักเรียนเท่านั้นมีเพียงร้อยละ 28.6 เท่านั้น ซึ่งตัวเลขดังกล่าวนี้ตรงกันข้ามกับที่พบในแผนกวิทย์

กับครูอาจารย์ พบเหมือนกับเพื่อนสนิท คือนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นพ่อค้ามาปรึกษาหารือมากกว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพอื่น แม้จำนวนนักเรียนจะมีน้อยกว่า

ส่วนกับญาติพี่น้อง ระหว่างนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการกับพ่อค้า ไม่แตกต่างกัน คือมีนักเรียนที่บิดามีอาชีพร้อยละ 55 และ 54.5 แต่กับนักเรียนที่บิดามีอาชีพทำงานอิสระและเป็นลูกจ้างเอกชนแตกต่างกันมาก เพราะมีเพียงร้อยละ 42.9 และ 28.6 เท่านั้น กับ

เพื่อนรุ่น แม้จะพบว่ามีความแตกต่างกันมากระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน แต่มีจำนวนนักเรียนน้อยจึงจะไม่ชอกช้ำถึง

ดังนั้นจากผลข้างต้นทั้งแผนกวิทย์ แผนกศิลป์ อาจกล่าวได้ว่ามีความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถต่างกันในการบริหารหรือกับคำถามราคา ในการเลือกวิชา และมีความแตกต่างระหว่างแผนกควย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 41 อัตราส่วนรอยของนักเรียน จำแนกตามแผนก อาชีพของบิดา และบุคคลที่ให้คำปรึกษาหารือ

บุคคลที่ให้คำปรึกษาหารือ	แผนกวิทย์					แผนกศิลป์					รวมทั้งหมด
	อาชีพของบิดา					อาชีพของบิดา					
	ข้าราชการ	พ่อค้า	ลูกจ้างเอกชน	ทำงานอิสระ	รวม	ข้าราชการ	พ่อค้า	ลูกจ้างเอกชน	ทำงานอิสระ	รวม	
บิดามารดา	85.7 (18)	65.6 (42)	64.3 (9)	68.4 (13)	69.5 (82)	75.0 (15)	69.7 (23)	57.1 (4)	85.7 (6)	71.6 (48)	70.3 (130)
ครู-อาจารย์	61.9 (13)	43.7 (28)	42.9 (6)	42.1 (8)	46.6 (55)	45.0 (9)	69.7 (23)	42.9 (3)	42.9 (3)	56.7 (38)	50.3 (93)
ญาติพี่น้อง	47.6 (10)	48.3 (13)	42.9 (6)	63.2 (12)	50.0 (59)	55.5 (11)	54.5 (18)	28.6 (2)	42.9 (3)	50.8 (34)	50.3 (93)
เพื่อนสนิท	47.6 (10)	37.5 (24)	71.4 (10)	52.6 (10)	45.8 (54)	60.0 (12)	78.8 (26)	28.6 (2)	28.6 (2)	62.7 (42)	51.9 (96)
เพื่อนรุ่นพี่	42.9 (9)	32.8 (2)	35.7 (5)	31.6 (6)	31.8 (4)	45.0 (9)	54.5 (18)	14.3 (1)	14.3 (1)	43.3 (29)	37.9 (70)
รวม	(21)	(64)	(14)	(19)	(118)	(20)	(33)	(7)	(7)	(67)	(185)

ข.3 การปรึกษาหารือกับบิดามารดาในการเลือกวิชา เมื่อได้พิจารณาเรื่องนี้ไป ตามอาชีพของบิดามารดา นักเรียน จากตารางที่ 42 พบว่า มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีบิดามีอาชีพต่างกัน กล่าวคือนักเรียนที่มีบิดามีอาชีพทำงานอิสระเป็นพ่อค้า และทำงานราชการ ส่วนใหญ่ไม่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียน (คือมีร้อยละ 47.4, 44.6 และ 42.4) ส่วนนักเรียนที่มีบิดามีอาชีพเป็นลูกจ้างเอกชนส่วนใหญ่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียนจากบิดามารดา (คือมีถึงร้อยละ 76.9)

ซึ่งความแตกต่างที่เกิดขึ้นนี้แสดงว่านักเรียนที่มีบิดามีอาชีพเป็นลูกจ้างเอกชน ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียนมากกว่านักเรียนที่มีบิดามีอาชีพอื่น ๆ

ตารางที่ 42 อัตราส่วนร้อยละของนักเรียน จำแนกตามอาชีพของบิดาและการไปปรึกษาหารือกับบิดามารดาเกี่ยวกับวิชาที่เรียน

นักเรียนที่ไปปรึกษาหารือกับบิดามารดาเกี่ยวกับวิชาที่เรียน	อาชีพของบิดา				รวมทั้งหมด
	ราชการ	พ่อค้า	ลูกจ้างเอกชน	ทำงานอิสระ	
พวกที่ไม่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียน	42.4 (14)	44.6 (29)	23.1 (3)	47.4 (9)	42.3 (55)
พวกที่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียน	57.6 (19)	55.4 (36)	76.9 (10)	53.6 (10)	57.7 (75)
รวม	100.0 (33)	100.0 (65)	100.0 (13)	100.0 (19)	100.0 (130)

ช. 4 วิชาที่ศึกษามารดาแนะนำสำหรับพวกที่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียนจากบิดา
มารดา เมื่อได้พิจารณาเรื่องนี้ไปตามอาชีพของบิดา จากตารางที่ 43 พบว่านักเรียน
 ส่วนใหญ่ได้รับคำแนะนำจากบิดามารดาให้เรียนแพทย์ แต่นักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการ
 การได้รับคำแนะนำให้เรียนวิชานี้มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพอื่นคือ มีถึงร้อยละ
 5.9 ขณะที่นักเรียนที่บิดามีอาชีพอื่นคือ มีอาชีพทำงานอิสระ เป็นพ่อค้า และลูกจ้างเอกชน
 มีเพียงร้อยละ 50, 44.4 และ 40 เท่านั้น ซึ่งการที่นักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการ
 ได้รับคำแนะนำจากบิดามารดาให้เรียนวิชานี้เป็นจำนวนมากกว่านั้น อาจเป็นเพราะบิดาของ
 นักเรียน ซึ่งเป็นข้าราชการเห็นว่า วิชานี้เมื่อเรียนจบออกมาประกอบอาชีพมีคณยกย่องให้
 เกียรติ เช่นเดียวกับอาชีพที่ตนประกอบอยู่ ซึ่งได้แนะนำให้ให้นักเรียนที่เป็นบุตรของตน เลือก
 เรียนวิชานี้มากกว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพอื่น ๆ ซึ่งจากความแตกต่างข้างต้นนี้อาจกล่าวได้ว่า
 มีความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับการแนะนำวิชาของบิดามารดา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 43 อัตราส่วนร้อยละของนักเรียน จำแนกตามอาชีพของบิดาและวิชาชีพบิดา มารดาแนะนำ (รวมนักเรียนทั้ง 2 แผนก)

วิชาชีพที่บิดามารดาแนะนำ	อาชีพของบิดา				รวมทั้งหมด
	ข้าราชการ	พ่อค้า	ลูกจ้างเอกชน	ทำงานอิสระ	
แพทยศาสตร์	57.9 (11)	44.4 (16)	40.0 (4)	50.0 (5)	48.0 (36)
นิติศาสตร์	10.5 (2)	16.7 (6)	10.0 (1)	10.0 (1)	13.3 (10)
วิศวกรรมศาสตร์	15.8 (3)	8.3 (3)	10.0 (1)	10.0 (1)	10.7 (8)
วิทยาศาสตร์	5.3 (1)	2.8 (1)	- -	30.0 (3)	6.7 (5)
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	- -	8.3 (3)	20.0 (2)	- -	6.7 (5)
อื่น ๆ	10.3 (2)	19.4 (7)	20.0 (2)	- -	14.7 (11)
รวม	100.0 (19)	100.0 (36)	100.0 (10)	100.0 (10)	100.0 (75)

ข. 5 วิชาที่นักเรียนเลือกกับวิชาที่บิดามารดาแนะนำ เมื่อได้พิจารณาไปตามอาชีพของบิดา นักเรียนจากตารางที่ 44 พบว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่บิดามีอาชีพต่างกัน กล่าวคือไม่ว่าบิดาจะมีอาชีพอะไรก็ตาม เลือกวิชาไม่ตรงกับวิชาที่บิดามารดาแนะนำ แสดงว่านักเรียนจะเลือกเรียนวิชาตรงกับที่บิดามารดาแนะนำหรือไม่ได้ขึ้นอยู่กับอาชีพของบิดา

ตารางที่ 44 ความสัมพันธ์ระหว่างวิชาที่นักเรียนเลือกกับวิชาที่ศึกษาคารตาแนะนำ จำแนกตามอาชีพ
ของบิคา (รวมนักเรียนทั้ง 2 แผนก)

	อาชีพของบิคา												รวม		รวม ทั้งหมด
	ข้าราชการ		รวม	พอกา		รวม	ลูกจ้างเอกชน		รวม	งานอิสระและอาเน		รวม	นักเรียนเลือก วิชา		
	นักเรียนเลือก วิชา			นักเรียนเลือก วิชา			นักเรียนเลือก วิชา			นักเรียนเลือก วิชา					
	ตรง	ไม่ตรง		ตรง	ไม่ตรง		ตรง	ไม่ตรง		ตรง	ไม่ตรง		ตรง	ไม่ตรง	
วิชาที่บิคา มารดาแนะนำ	47.4 (9)	52.6 (10)	100.0 (19)	47.2 (17)	52.8 (19)	100.0 (36)	50.0 (5)	50.0 (5)	100.0 (10)	50.0 (5)	50.0 (5)	100.0 (10)	48.0 (36)	52.0 (39)	100.0 (75)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. 6 การสนับสนุนทางการเงินของครอบครัว เมื่อได้พิจารณาเรื่องนี้ไปตามแผนกและอาชีพของบิดา จากตารางที่ 45 พบคล้าย ๆ กันทั้ง 2 แผนก คือนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นพ่อค้าและทำงานอิสระ ส่วนใหญ่คิดว่าครอบครัวจะสนับสนุนทางการเงินได้พอสมควรหรือปานกลาง แต่นักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการส่วนมากคิดว่าครอบครัวจะสนับสนุนทางการเงินมีแนวโน้มมาทางใดมาก

ซึ่งความแตกต่างนี้เกิดขึ้นข้างต้นกรณีของนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการที่คิดว่าครอบครัวจะสนับสนุนการเงินได้มากมีจำนวนมากเมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น อย่างเช่นพ่อค้านั้น อาจเป็นเพราะอาชีพข้าราชการมีรายได้มั่นคง ไม่มีการเสี่ยง ไม่มีการลงทุนเหมือนอาชีพพ่อค้า ซึ่งบางครั้งจะต้องเสี่ยงต่อการขาดทุน เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนั้นอาชีพข้าราชการก็อยู่ในฐานะที่จะสนับสนุนทางการเงินให้กับนักเรียนที่เป็นบุตรของตนได้มาก และอีกประการหนึ่ง บิดาของนักเรียนที่มีอาชีพเป็นข้าราชการ กลุ่มนี้อาจจะดำรงตำแหน่งสูง ๆ ซึ่งจากความแตกต่างอันนี้ กล่าวได้ว่าอาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนทางการเงินของครอบครัว

ตารางที่ 45 อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามแผนก อาชีพของบิดาและการสนับสนุนทางการเงินของครอบครัว

การสนับสนุน ทางการเงิน ของครอบครัว มี	แผนกวิทย์					แผนกศิลป์					รวม ทั้งหมด
	อาชีพของบิดา					อาชีพของบิดา					
	ข้าราชการ	พ่อค้า	ลูกจ้าง เอกชน	งานอิสระ และอื่น ๆ	รวม	ข้าราชการ	พ่อค้า	ลูกจ้าง เอกชน	งานอิสระ และอื่น ๆ	รวม	
มาก	47.6 (10)	21.9 (14)	28.6 (4)	21.1 (4)	27.1 (32)	60.0 (12)	45.5 (15)	- =	28.6 (2)	43.3 (29)	33.0 (61)
พอสมควร	47.6 (10)	75.0 (48)	42.9 (6)	57.9 (11)	63.6 (75)	40.0 (8)	42.4 (14)	57.1 (4)	57.1 (4)	44.8 (30)	56.8 (105)
น้อย	4.8 (1)	3.1 (2)	28.6 (4)	21.1 (4)	9.5 (11)	- -	12.1 (4)	42.9 (3)	14.3 (1)	11.9 (8)	10.3 (19)
รวม	100.0 (21)	100.0 (64)	100.0* (14)	100.0* (19)	100.0* (118)	100.0 (20)	100.0 (33)	100.0 (7)	100.0 (7)	100.0 (67)	100.0* (185)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. 7 แหล่งการเงินอื่น ๆ เมื่อได้พิจารณาเรื่องนี้ไปตามแผนกและอาชีพของบิดา จากตารางที่ 46 พบคล้าย ๆ กันทั้ง 2 แผนกคือ นักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการและ ลูกจ้างเอกชน คิดจะใช้วิธีทำงานเพื่อช่วยตัวเองน้อย แต่จะใช้วิธีขอทุนมากกว่า เช่นแผนก วิทยขอทุนมาก แผนกศิลป์ทั้งขอทุนและขอญาติพี่น้อง ส่วนนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นพ่อค้า ส่วนใหญ่คิดจะใช้วิธีทำงานหาเงินเพื่อช่วยตัวเองมากกว่าที่จะขอไม่ว่าจากญาติพี่น้องหรือขอ ทุน

ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวนี้ ถ้าเปรียบเทียบเฉพาะกรณีของนักเรียนที่บิดามีอาชีพ เป็นข้าราชการ กับนักเรียนที่เป็นอาชีพพ่อค้า จากผลข้างต้น อาจเป็นเพราะนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นข้าราชการไม่คุ้นเคยกับการทำงานหาเงิน เพราะอาชีพของบิดามีรายได้เป็นเงิน เดือน แต่กรณีของนักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นพ่อค้า รายได้ของบิดาได้มาจากการค้าขาย ซึ่งต้องช่วยกันทำห้ครบครว ซึ่งอาจจะควยเหตุนี้ที่ให้นักเรียนที่บิดามีอาชีพเป็นพ่อค้า คุ้นเคยกับการทำงาน และเลือกที่จะใช้วิธีหาเงินโดยวิธีทำงานช่วยตัวเอง ในกรณีที่ครบครว ไม่สามารถจะช่วยได้ในเรื่องการเงิน และจากผลอันนี้อาจกล่าวได้ว่าอาชีพของบิดามีความ สัมพันธ์กับวิธีหาเงินของนักเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 46 อัตราส่วนรอยของนักเรียนจำแนกตามแผนก อาชีพของบิดาและแหล่งการเงินอื่น ๆ

แหล่งการเงินอื่น ๆ	แผนกวิทย์					แผนกศิลป์					รวมทั้งหมด
	อาชีพของบิดา					อาชีพของบิดา					
	ข้าราชการ	พ่อค้า	ลูกจ้างเอกชน	งานอิสระและอื่น ๆ	รวม	ข้าราชการ	พ่อค้า	ลูกจ้างเอกชน	งานอิสระและอื่น ๆ	รวม	
ญาติพี่น้อง	23.8 (5)	14.1 (9)	7.1 (1)	26.3 (5)	17.0 (20)	30.0 (6)	36.4 (12)	42.9 (3)	42.9 (3)	35.8 (24)	23.8 (44)
ทำงานเอง	19.1 (4)	43.7 (28)	35.7 (5)	21.1 (4)	34.8 (41)	40.0 (8)	45.5 (15)	28.6 (2)	57.1 (4)	43.3 (29)	34.8 (70)
ชอทุน	57.1 (12)	42.2 (27)	57.1 (8)	52.6 (10)	48.3 (57)	30.0 (6)	18.2 (6)	28.6 (2)	-	20.9 (14)	38.4 (71)
รวม	100.0 (21)	100.0 (64)	100.0* (14)	100.0 (19)	100.0* (118)	100.0 (20)	100.0* (33)	100.0* (7)	100.0 (7)	100.0 (67)	100.0 (185)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย